

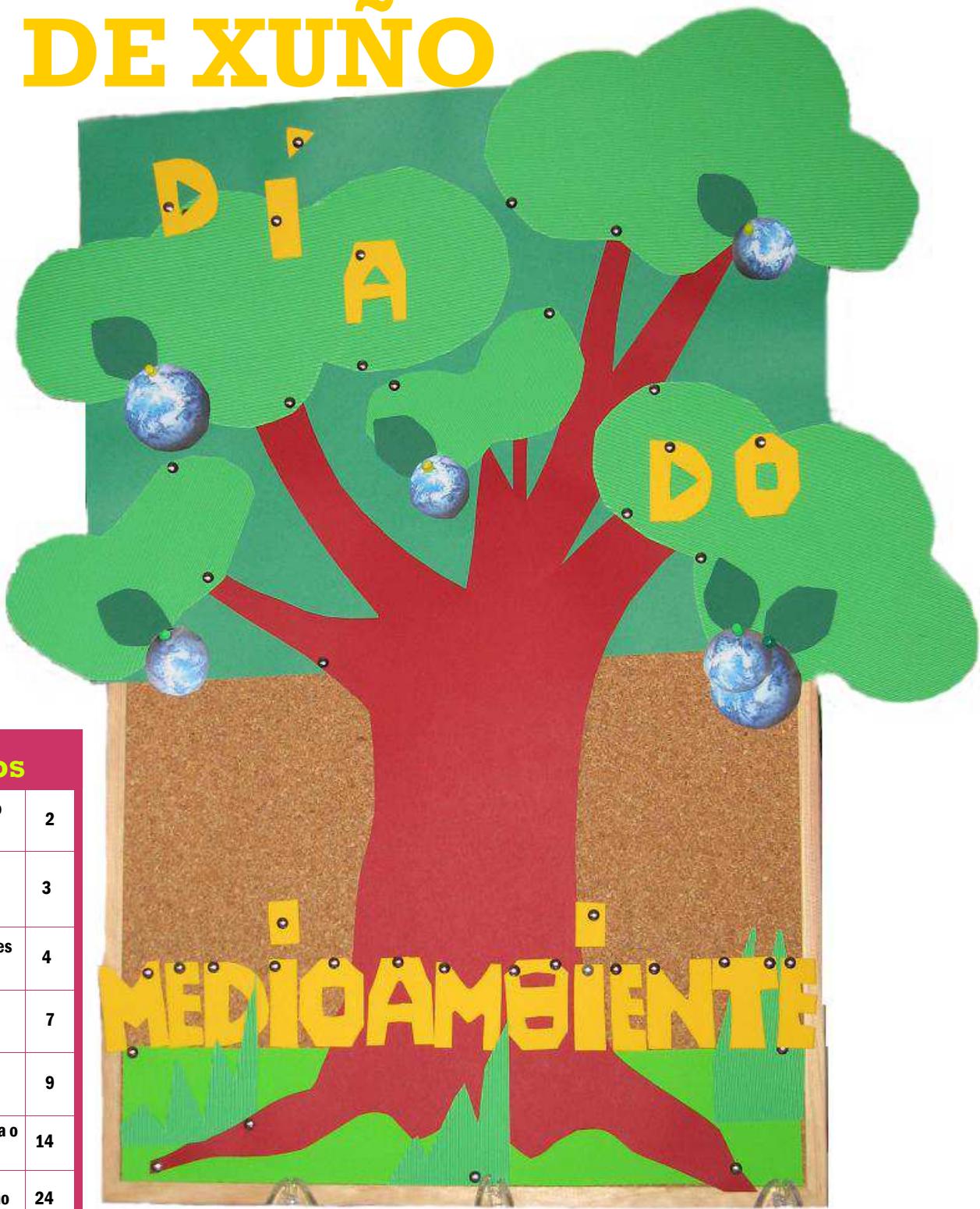

IES David Buján
C A M B R E

Nº 14 Xuño 2007

Boletín Biblioteca A3P

5 DE XUÑO

Contidos

Día mundial do Medio Ambiente	2
Una estrella fugaz	3
En hommage á Jacques Prévert	4
Os nosos creadores	7
Os lectores opinan	9
Recomendacións para o verán	14
O curruncho do enxeño	24

5 de Xuño: Día Mundial do Medio Ambiente

BORJA LÓPEZ SANTOS

4º ESO A

5 de Xuño de 2007 celébrase o **Día Mundial do Medio Ambiente** co lema: "**Cambio Climático: ¿un tema candente?**". Preténdese este ano chamar a atención sobre o desexo que denota as repercuśóns que o cambio climático está tendo en todas as rexións. Os habitantes das illas baixas e as cidades costeiras de todo o mundo se enfrentan ao risco de inundación creado pola subida do nivel do mar. As compañías aseguradoras de todo o mundo pagan cada ano máis e más indemnizacións polos danos causados por inclemencias climáticas extremas. A medida que retroceden os glaciares, aumenta a preocupación dos gobernos con respecto ao futuro do subministro de auga. Ademais, para o terzo da poboación mundial que vive en zonas áridas, especialmente de África, as perturbacións asociadas ao cambio climático ameazan con exacerbar a desertización, a seca e a insecuridade alimentaria.

Coa celebración deste día preténdese sensibilizar e educar á poboación nun tema tan importante como o Cambio Climático para poder actuar antes que sexa demasiado tarde.

Os obxectivos son darlle unha cara humana ós temas ambientais, motivar que as persoas se convertan en axentes activos do desenvolvemento sostible e equitativo, promover o papel fundamental das comunidades no cambio de actitude cara temas ambientais, e fomentar a cooperación, que garantirá que todas as nacións e persoas teñan un futuro máis próspero e seguro.

Manifesto "Paremos o cambio climático"

Un grupo de organizacións ecoloxistas e colectivos políticos e sociais fan un chamado á sociedade galega para sensibilizala sobre o problema do quecemento do clima. O manifesto feito público co gallo do Día Mundial do Medio Ambiente lembra que as emisións de gases de efecto invernadoiro (GEIs), provenientes sobre todo das térmicas de carbón, "verdadeiras fábricas de cambio climático", están por riba da media estatal e dos países da UE que máis contaminan.

O manifesto denuncia tamén que o quecemento global está a provocar un deterioro ambiental xeral, particularmente nas zonas máis sensíbeis da Terra. O aumento do nivel das augas como consecuencia do rápido desxeo dos polos e os glaciares afectará ás cidades e vilas costeiras galegas. As modificacións que se están a producir na composición e temperatura das augas pode alterar a fráxil dinámica das correntes mariñas. As augas cálidas do Golfo temperan o clima e fertilizan as augas galegas facendo das rías un dos ecosistemas con maior productividade biolóxica do planeta. A alteración da dinámica do corrente do Golfo podería afectar negativamente á capacidade productiva das rías e mesmo producir un severo cambio climático.

As prediccións más optimistas indican que imos cara a unha progresiva mediterraneización con veráns más cálidos e invernos más fríos, con descenso das precipitacións alternando épocas de seca con precipitacións intensas e concentradas no tempo. Outra consecuencia do cambio climático vai ser o aumento da probabilidade de incendios forestais creándose así un círculo vicioso: máis cambio climático que provoca máis incendios forestais que agudizan o cambio climático.

Para frear esta dinámica os colectivos asinantes piden un compromiso para reducir as emisións más ambicioso que o recollido no protocolo de Kioto, especialmente para as térmicas de carbón, cementei ras e petroquímicas, así como un maior control das emisións de sectores difusos, nomeadamente o tráfico que representa un 60% das emisións. Neste sentido piden potenciar a rede de camiños de ferro.

Seca

Deforestación

Danos ecológicos

Rotura dos Glaciares

Polución industrial e urbana

UNA ESTRELLA FUGAZ

Ha nacido un ángel,
una estrella fugaz,
un hijo de madre
todo lleno de paz.

Y puedo decir
que éste ha llegado,
muy bien recibido,
sin un mes contado.

Vivió una infancia
llena de aventuras
como muchos niños,
y con muchas dudas.

Con ganas de aprender,
llegó al colegio.
Conoció a amigos
y a compañeros.

Pasó a la ESO
y conoció a más gente,
y fue acogido
como una gran mente.

Se ganó la confianza
de sus padres y familia,
de todos los profesores
y niños que conocía.

Como una gran planta,
raíces fue echando
y por un despiste,
se fue marchitando.

Una estrella fugaz
pasó por el cielo
y dejó un fino hilo
de agradables recuerdos.

Si miras al cielo
con mucha atención,
verás esa estrella
en tu corazón.

Para Pablo, seguro que nos estás escuchando desde ahí arriba y estás veleno por nosotros.
Nunca morirás en nuestros corazones.

BERTA PAN VEIRAS

2º ESO B

OS NOSOS CREADORES

En hommage à Jacques Prévert

POUR FAIRE LE PORTRAIT D'UN CHEVAL

Peindre d'abord une écurie
avec du foin
peindre ensuite
quelque chose de vert
quelque chose de fleuri
quelque chose d'amusant
quelque chose de gourmand
pour le cheval.

Placer ensuite la toile en face de l'écurie
dans une prairie
ou dans un chemin
se cacher derrière un arbuste
sans rien dire
sans bouger...

Parfois le cheval sort vite de l'écurie
mais il peut mettre des années
avant de se décider
ne pas se décourager
attendre
attendre s'il le faut pendant des années
la vitesse ou la lenteur de la sortie du cheval
n'ayant aucun rapport
avec la réussite du tableau.

Quand le cheval sort
s'il sort
observer le plus profond silence
attendre que le cheval se mise à courir
et quand il s'y est mis
effacer doucement la porte de l'écurie
en ayant soin de n'abîmer le paysage.

Faire ensuite le portrait des arbres
tous fleuris
et quelques fruits
pour le cheval.
Peindre aussi le ciel et les nuages
la poussière du soleil
et le bruit du galop dans la chaleur de l'été
et puis attendre que le cheval se décide à rentrer à
l'écurie.
Si le cheval ne rentre pas
c'est mauvais signe
mais s'il rentre c'est bon signe
signe que vous pouvez signer.
Alors vous arrachez tout doucement
un poile de la crinière du cheval
et vous écrivez votre nom dans un coin du tableau.

LAURA CABALLERO GARCÍA
4º ESO A

OS NOSOS CREADORES

POUR FAIRE LE PORTRAIT D'UN CHIEN

Peindre d'abord une niche
avec son prénom
peindre ensuite
quelque chose à jouer
quelque chose à sa maîtresse
quelque chose à manger
quelque chose d'amusant
pour le chien.

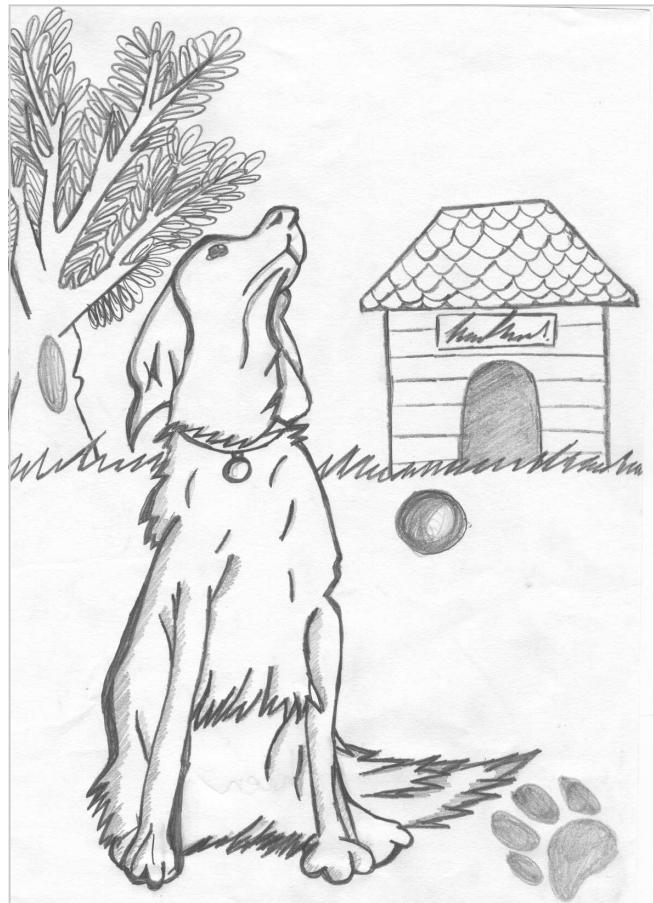
Placer ensuite la toile contre un arbre
dans un jardin
dans un jardin à côté d'une maison
sans trop bouger
sans s'impatienter.
Parfois le chien bouge
mais il peut aussi mettre du temps...
pour s'asseoir
avant d'y entrer.

N pas perdre les nerfs
attendre
attendre jusqu'à ce qu'il s'assoie
la vitesse ou la lenteur de l'arrivée du chien
n'ayant aucun rapport
avec la réussite du tableau.

Quand le chien arrive
s'il arrive
observer-le tranquillement
attendre jusqu'à ce que le chien soit à côté de la niche
et quand il y est
placer-lui doucement un collier
puis
effacer la chaîne à laquelle il est attaché
en ayant soin de ne l'effrayer.
Faire ensuite le portrait de sa maîtresse
en choisissant la plus belle des personnes
pour le chien.

Peindre aussi un jardin vert avec beaucoup de fleurs
une balle pour jouer avec
et le bruit de ses aboiements
et puis attendre à ce que le chien se décide à jouer.
Si le chien ne joue pas
c'est mauvais signe
signe que le tableau est mauvais
mais s'il joue c'est bon signe
signe que vous pouvez signer.
Peindre alors tout doucement
une des pattes du chien
et vous signez de sa patte dans un coin du tableau

INÉS FERRERIO ALONSO
4º ESO A

OS NOSOS CREADORES

POUR FAIRE LE PORTRAIT D'UN DAUPHIN

Peindre d'abord l'océan
 bleu comme le ciel
 peindre ensuite
 quelque chose de beau
 quelque chose de calme
 quelque chose de salé
 quelque chose d'attirant
 pour le dauphin.

Placer ensuite de la couleur sur l'océan
 dans l'eau
 et dans le ciel.

Se coucher derrière l'horizon
 sans mot dire
 en silence...

Parfois le dauphin est très agile
 mais il peut aussi être très patient
 avant de se décider.
 ne pas se décourager
 attendre

attendre s'il le faut pendant des milliers de nuits...
 quand le dauphin arrive
 s'il arrive
 observer le plus profond de l'océan
 attendre doucement que le dauphin entre dans la mer
 salée
 et quand il entre
 couvrir tranquillement l'océan du bleu du ciel
 puis

effacer un à un les nuages du ciel...

Faire ensuite le portrait de l'horizon
 en choisissant la plus belle des couleurs
 pour le dauphin

peindre aussi une tombée du jour chaleureuse
 la poussière du soleil
 et les rayons du soleil sur le bleu de l'eau
 et puis attendre que le dauphin se décide à jouer
 si le dauphin ne joue pas
 c'est mauvais signe...

Mais si le dauphin joue c'est bon signe
 signe que vous pouvez signer
 alors peindre doucement le bleu de l'eau
 et vous écrivez votre nom dans un coin du tableau !

ALBA SÁNCHEZ GARCÍA
 4º ESO A

OS NOSOS CREADORES

POUR FAIRE LE PORTRAIT D'UNE FOURMI

Peindre d'abord un morceau de sucre
avec des couleurs criardes
peindre ensuite
quelque chose de doux
quelque chose de petit
quelque chose d'appétissant
quelque chose de gourmand
pour la fourmi.

Placer ensuite la toile contre la table de la cuisine

sons la regarder
sons la déranger.

Parfois la fourmi arrive vite
mais il peut aussi bien mettre de longues années
avant de se décider.

Si la fourmi n'arrive pas
C'est mauvais signe
signe que le tableau est mauvais
mais si elle arrive c'est bon signe
signe que vous pouvez signer.
Alors donne-lui un tout petit
grain de sucre,

et posez votre nom dans un coin du tableau.

Recuerdos recientes

Un día, ni caluroso ni frío,
estamos todos los colegiales.
De repente, el instituto se abre
para que pasemos sin más pesares.
En la clase nos sentamos
y esperamos un buen rato.
Después de este tiempo,
vemos al profe entrando.
La clase se revoluciona:
todos hablan y gritan.
Ha empezado un nuevo día
con amigos y pandillas.
En medio de la clase
el timbre ha sonado.
Todos nos alegramos
y salimos al patio.
Así día tras día,
otra vuelta a empezar.
Tiempo hay que esperar
para a las vacaciones llegar.

DIEGO PÉREZ PANGO

1º ESO C

NURIA ECHEVARRÍA VILLAR

4º ESO A

MI PROPIA VOZ

Tengo, tengo
Una voz
Grisácea...

Con ella canto
Algunas veces
O me fabrico
Un enemigo.

DAVID NEIRA
2º ESO C

OS NOSOS CREADORES

AYER DECIDI PONERME EN FORMA...

Hola:

Mi nombre es Adolfo Domínguez y soy el típico niño gordo que se pasa el día tumbado en el sofá viendo la tele y comiendo porquerías. Bueno, pues en esto que me caigo y me rompo una pierna. Fue una caída de nada, pero en mi estado puede ser peligroso. Fui al médico y me dice que si quiero que la pierna se me cure cuanto antes, y si quiero llegar a viejo, tendría que adelgazar y hacer deporte. ¡No me lo podía ni creer, el médico me había dicho que hiciera las dos cosas que más odio en el mundo! Después de unos días de meditar, he tomado una decisión: me voy a poner en forma. **Creo que voy a hacer un diario para que en él quede reflejado todo lo que me va a hacer sufrir esta decisión.**

DÍA 1:

Hoy es un día estupendo para hacer deporte, no hace frío ni calor, y he decidido que voy a hacer dos flexiones y dos abdominales. Me tumbo en el suelo dispuesto a hacer las flexiones, es decir, intento despegar el pecho del suelo sólo con la fuerza de los brazos. Hago toda la fuerza del mundo y, después de varios intentos y varios litros de sudor, ¡consigo hacer una flexión! No me lo podía ni creer. Me emociono y quiero hacer la otra flexión, pero los brazos no me responden. Da igual, descanso una media hora en la misma posición y decido y decido que ha llegado la hora de hacer la segunda flexión. Me siento en la misma posición que en la primera, me concentro y lo intento de nuevo. Consigo hacer la segunda flexión en la mitad de tiempo. Me doy la vuelta y me preparo para hacer los abdominales. Pero toda la grasa que llevo acumulada trece años de mi vida me impiden levantarme más de un centímetro. Da igual, he hecho dos flexiones y puedo prescindir de los abdominales.

DÍA 2:

Hoy no he hecho nada. ¡Tengo tantas agujetas que no puedo ni mover los brazos!

..... Y MUCHOS DÍAS DESPUÉS

DÍA 365:

Hace un año que decidí ponerme en forma. Cuando me miro al espejo y me comparo con una foto mía de hace un año, no me reconozco. Peso treinta y cinco quilos menos. Tengo los brazos hinchados, pero no de grasa, sino de puro músculo. Los compañeros de mi clase han dejado de meterse conmigo y me tratan con respeto. Y todo gracias a esa pierna que me rompí y al buen médico que me recetó hacer deporte.

DANIEL RUÍZ PÉREZ

2º ESO C

ÁNGEL MIRANDA DÍAZ 3º ESO A

SONIA CACHEIRO

2º ESO A

OS LECTORES OPINAN

CRÓNICA DE “UNA JORNADA DE ANIMACIÓN A LA LECTURA”

ADRIÁN FERNÁNDEZ AÑES

2º ESO C

El día 24 de abril, en conmemoración del “Día del Libro”, vino Benjamín a segundo. Era el animador de “El último trabajo del señor Luna”, libro que forma parte del “Plan Lector” del curso.

Este señor nos preguntó cosas sobre el libro: si nos había gustado o no, qué parte nos había gustado más, cuál menos, etc.

Para mí fue divertido y, creo, que debería haber más actividades de este tipo. Pero para otros alumnos no fue tan divertido.

DANIEL RUÍZ PÉREZ

2º ESO C

El martes, vino un animador a la clase de 2º ESO C. Venía para hablarnos del libro “El último trabajo del señor Luna”. Nos contó que en algunos países la gente va por las calles con metralletas, que si miras mal a uno, te puede pegar un tiro, y cosas así.

Tenemos suerte de vivir en España porque, si llegamos a haber vivido en otro país, más de uno habría muerto.

Al final, hicimos una representación. Durante toda la clase nos lo pasamos muy bien y nos reímos mucho.

HAZE

HAZE es un “rapero” sevillano que, desde principios de 2006 está subiendo como la espuma en las listas de éxitos. Sobre todo, con su último *single* “Gasolina, sangre y fuego”, que se recoge en su último disco “EL PRECIO DE LA FAMA”, que junto a esta canción contiene otras 19 canciones, con canciones a dúo con Sergio Contreras, otro de los “raperos” españoles más internacionales.

BIOGRAFÍA

HAZE nació en Sevilla en 1982, por lo tanto tiene 25 años. Pasó una infancia bastante buena, es decir, una infancia sin problemas aparentes. En cambio, en la adolescencia no lo pasó muy bien que se diga.

En 2004 presenta una maqueta en una discográfica y en 2005 sale su primer disco “Crónicas del barrio”, que se puede decir que sólo se vendió en el “top manta”.

En 2006 sale su segundo CD, “El precio de la fama”. Esta vez con más suerte, es disco de platino. Como el título que su nuevo disco indica, en él intenta expresar lo mal que lo está pasando teniendo fama porque todo el mundo se lo echa en cara. E intenta advertirnos que la fama no es lo que parece.

MI RECOMENDACIÓN

A los que os guste el “rap”, os recomiendo su música.

ADRIÁN FERNÁNDEZ AÑES
2º ESO C

OS LECTORES OPINAN

EL ÚLTIMO TRABAJO DEL SEÑOR LUNA

César Mallorquí

AIDA CACHAZA GESTAL

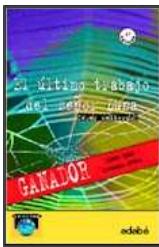
2º ESO A

¿Qué tienen en común un estudiante superdotado, un asesino a sueldo, una pobre viuda boliviana y una banda de narcotraficantes? Cualquier persona a la que le preguntemos esto, nos miraría con cara rara y nos diría que nada. Pues éstos son los personajes de este libro, "El último trabajo del señor Luna".

Este libro resulta muy ameno y fácil de leer. Tanto que, cuando empiezas a leerlo, se te pasa el tiempo sin sentir y, cuando te das cuenta, ya pasaron dos horas y estás en la mitad del libro.

La historia arranca con la planificación de una venganza. La sentencia a muerte de Flor Huanaco dictada por el mismísimo Aurelio Coronado, un poderoso narcotraficante. Pronto, esta sentencia se personificará bajo la piel del señor Luna en las calles de Madrid. Tras él llega la tropa de sicarios de Aurelio. La puesta en escena de Pablo, un muchacho superdotado, se debe a Flor Huanaco, ya que ésta entra en su casa a trabajar.

El final nos enseña muchas cosas, pero tendrá que descubrirlas cada uno leyendo este libro y llegando hasta la última página.

A BANDA SEN FUTURO

Marilar Aleixandre

LUCÍA CID TOVAR

4º ESO B

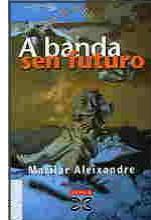
Este libro trata dunha moza de 16 anos que sofre unha enfermidade que lle obriga a rapar a cabeza por uns meses.

Ademais, ten que cambiar de instituto e facer novos amigos, o que cre imposible co seu aspecto. Parécelle fatal que seus pais a obriguen a acudir ó instituto, pero ó final é ela a que non lle importa ir, ata quere, pois empeza a gustarlle un neno da clase.

Este amorío resulta imposible, pero outro mozo namora dela e rematan xuntos.

Finalmente, pode deixar crecer o pelo, despois de facer xa moitos amigos e ser moi más feliz do que esperaba.

Goustoume bastante este libro, lése moi rápido e é entretido. Recoméndoo, pois vese a xuventude dende un punto de vista distinto.

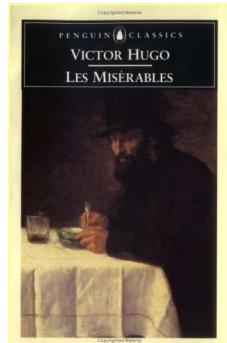
LES MISÉRABLES

Victor Hugo

NOA PALLARES MAÑANA

1º BAC. A

Jean Valjean était un galérien qui arrive à une ville, et personne ne veut l'accueillir chez soi. Il arrive à la maison d'un évêque, Monseigneur Myriel, et il l'accueille. Jean Valjean s'empara des couverts, mais il ne voit pas les chandeliers d'argent. Il part et les gendarmes l'attrapent et l'apportent chez l'évêque. Quand il le voit il lui dit pourquoi il n'a pas pris les chandeliers avec des couverts ; Jean Valjean lui promis d'employer l'argent des couverts et des chandeliers pour devenir un honnête homme.

Un autre personnage est Fantine, la maîtresse de Tholomyés ; celui-ci part, et il laisse Fantine enceinte de sa fille Cosette. Alors Fantine laisse sa fille chez les Thénardier, en croyant qu'elle serait plus libre pour chercher du travail.

Pourtant Cosette ne fait que travailler chez les Thénardier comme une véritable esclave. Fantine, de sa part, travaille à l'usine de Monsieur Madeleine, qui est en vérité Jean Valjean. Un gendarme, qui s'appelait Javert, découvre que Monsieur Madeleine n'était qu'un galérien, et il veut l'arrêter coûte que coûte. Monsieur Madeleine va chez Fantine, qui était très malade et elle lui dit qu'elle veut rencontrer sa fille. Monsieur Madeleine n'arrive pas à trouver Cosette et Fantine mort de peine...

Monsieur Madeleine s'échappe et parvient à trouver la petite Cosette et décide de la libérer de son esclavage chez les Thénardier.

Un autre personnage du livre est Marius. Il va rencontrer Cosette quand celle-ci est devenue une jeune fille très belle toujours accompagnée d'un monsieur aux cheveux blancs... Cet homme (qui tout le monde appelait Monsieur Leblanc) n'était que le véritable Jean Valjean. Marius tombe amoureux immédiatement de Cosette et après plusieurs aventures et rencontres avec les Thénardier, Cosette laisse son « père adoptif » et part avec Marius, son amour...

Monsieur Leblanc, de sa part, finit sa vie tout seul après être devenu un honnête homme...

OS LECTORES OPINAN

LE SPECTRE DU PÈRE LACHAISE

Laurent Rullier

ANDREA TORRES GÓMEZ

1º BAC. C

Félix et sa copine Lucie vont au cinéma un soir. Pendant qu'ils voient le film, un jeune garçon appelé Julien vole l'appareil photo à Lucie. Lucie est une journaliste. Alors ils vont à la police pour dénoncer le vol.

Ils attrapent Julien et celui-ci leur dit qu'il avait utilisé l'appareil photo pour prendre des photos dans un cimetière, et plus concrètement à des hommes en cagoules, mais que son intention était de le rendre si vite que possible... Cette histoire donne envie à Lucie de voir les hommes du cimetière Père Lachaise, situé à Paris.

Félix, Lucien et Julien vont au cimetière une nuit en pleine lune. Ils se rencontrent avec les gardiens du cimetière et Julien leur rencontre ce qu'il avait vu. Ensuite les gardiens appelés Gaston, Monsieur Ledoux et Théo, partent avec Julien, Félix et Lucie en recherche de ces hommes mystérieux...

Après avoir beaucoup cherché, ils voient des hommes en train de murmurer des choses bizarres autour d'un monument. Il s'agissait d'un rituel. Quand ils ont fini avec ce rituel, Lucie s'approche du monument parce qu'elle voit une lumière verte qui ressemble à un hologramme : c'était le portrait en trois dimensions d'une jeune femme. Cette fille dit que ces hommes venus d'un souterrain se réunissent les nuits en pleine lune pour faire ce rituel.

Lucie raconte cette histoire aux gardiens, à Félix et à Julien. Alors ils se mettent à chercher le souterrain dans le cimetière. Ils le trouvent et ils suivent le chemin qui les conduit vers une maison. Ils vont à la maison et ils trouvent des personnes tout à fait normales. Apparemment ce ne sont que des comédiens !! Comme ils n'ont pas de place pour jouer leurs pièces, ils utilisent le cimetière pour les répétitions. Alors, il n'y a ni bizarres fantômes ni hommes en cagoules, mais des comédiens.

LE MYSTÈRE DU PHARE

Annette Maxime

ESTER PARDO GÁNDARA

1º BAC. B

Ludovic et sa famille sont en vacances en Bretagne. Un jour, quand Sébastien, le frère à Ludovic, est en train de faire un château, Ludovic observe la mer, le phare, et sa lumière, qui s'allume et qui s'éteigne... Alors, il pense que ça serait une idée super d'aller à vélo en ville et de visiter le phare.

Le lendemain ils prennent leurs vélos et ils partent vers le phare. Ils rencontrent une petite fille très belle, et Ludovic tombe amoureux d'elle. Quand ils arrivent au phare, le gardien leur dit de retourner chez eux parce que ce n'était pas fait pour les enfants... Alors les deux frères sont retournés chez eux tous envahis par la peur !!!

Cependant, le lendemain matin Ludovic veut retourner afin de voir la jeune fille, mais son frère refuse de l'y accompagner. Il avait encore peur... Ludovic, de sa part, rencontre la petite fille, mais celle-ci est en train de pleurer... Il découvre pourquoi elle pleure et il devient son ami : elle était triste parce qu'elle ne trouvait pas son grand-père. Il l'aide et ensemble ils parviennent à le trouver.

Le grand-père à Sarah leur raconte que le gardien du phare l'avait retenu dans une petite chambre parce qu'il voulait le trésor que le grand-père de Sarah avait trouvé il y avait des longues années.

Enfin un terrible orage avait fait entrer la mer dans la cachette où le grand-père avait son trésor, et elle l'emporte... C'est ainsi que le vieil homme dit aux enfants que le mieux trésor qu'ils auraient pu trouver c'était leur amitié.

OS LECTORES OPINAN

O PRÓXIMO ORIENTE

Ano: 2006.

Estreo en España: 18 Agosto 2006

Xénero: Comedia.

Duración: 95 min.

País: España.

Música: Juan Bardem.

Fotografía: Néstor Calvo.

Vestuario: Vicente Ruiz.

Interpretación: Javier Cifrián (Caín), Nur Al Levi (Aisha), Asier Etxeandia (Abel), Ash Varrez (Shakir), Lalita Ahmed (Samaah), Gayathry Kesavan (Reema), Laskmi Khabrani (Fátima), Laura Cepeda (Milagros), Víctor Benjumea (Cristóbal), Kira Miró (Pino).

Dirección e guión: Fernando Colomo.

Montaxe: Antonio Lara e María Lara.

Dirección artística: Iñaki Arretxe.

Sinopse:

Caín é gordo, tímido e invisible para as mulleres. Traballa como carniceiro no barrio madrileño de Lavapiés, rodeado de inmigrantes marroquís, bangladeshis, chineses, senegaleses, búlgaros, peruanos... Pero Caín se encontra só. A súa familia redúcese ó seu irmán Abel, que ten todo o que Caín envexa: é guapo, sedutor, está casado cunha muller de bandeira e é pai de dúas preciosas xemelgas.

A nosa historia comeza cando Caín descobre que o seu irmán Abel deixou embarazada a Aisha, unha atractiva veciña, filla de inmigrantes de Bangladesh, de relixión musulmá.

Caín sorprende a todos cando decide facerse pasar polo pai e asumir o mantemento e a educación da criatura.

LAURA BALSA RODRÍGUEZ

3º ESO B

A película trata sobre a relación entre unha familia de orixe musulmá e dous irmáns, Caín e Abel. Abel, aínda que está casado e ten familia, mantén una relación con Aisha, filla de musulmáns, á que deixa embarazada antes de marchar a Canarias coa súa familia. Por un malentendido, a familia de Aisha cre que o pai do bebé é en realidade Cain, o outro irmán, que é un tipo sinxelo e bo, que decide casar con Aisha e converterse ó Islam.

O pai de Aisha enferma ó decatarse de que Caín non é o pai e Caín ten que asumir o negocio familiar, que converte nun "Music-Bar" que xera moito diñeiro. Cando o pai se recupera e Caín confesa ser o pai do bebé, dille a Shakir, o pai de Aisha, que ama á súa filla pero que cre que esta ama ó seu irmán Abel, que volvے.

A película é moi divertida, cunha bonita música, personaxes entrañábeis, situacións divertidas e un final feliz.

CARLOS GARCÍA VARELA

3º ESO B

Caín e Abel son irmáns. Caín entérase de que Abel deixou embarazada a Aisha, filla de Shakir, de fortes conviccións musulmáns, propietario dun restaurante árabe. A familia de Aisha pensa que foi Caín o que deixou embarazada a Aisha, e este séguelles o xogo, e di que se vai facer cargo do neno. Para facer iso ten que casar con ela e, polo tanto, debe converterse ó Islam. Na voda, Abel lévase a Caín a un lado, e falan de como se van encargar do neno cando naza. Todo isto é escotado por Shakir, que sofre un episodio cardíaco. Caín, nos meses seguintes vaise adaptando ós costumes musulmáns. Shakir acaba por se recuperar e nace o fillo de Aisha e Abel, ó que lle poñen de nome Adán, consolidándose así como unha familia musulmá.

Tanto o argumento como o tema da película resultan moi interesantes.

OS LECTORES OPINAN

LETICIA VILLAVERDE PARDO

3º ESO B

Esta película trata dunha familia musulmá procedente de Bangladesh, pai, nai e tres fillas, que residen no barrio de Lavapiés en Madrid. Os pais traballan o seu propio restaurante. Unha das fillas, Aisha, mantén unha relación con Abel, un madrileño de Lavapiés, que traballa para a mesma Caixa de Aforros que Aisha. Cando Aisha ten noticia de que Abel vai marchar coa súa muller e fillas a Canarias, Aisha tírase polo balcón do piso de Abel e Caín. Caín é o irmán de Abel con quen compartía piso. Como consecuencia, Aisha ingresa no hospital pola rotura da perna, e alí descóbrese que Aisha está esperando un fillo.

Os pais de Aisha pensan que o fillo que estaba esperando é de Caín e este non aclara a situación, pois está disposto a assumir todas as responsabilidades como se fora o pai. Así, Caín decide converterse ó Islam e casar con Aisha. Pero, o día da voda, o pai de Aisha escoita unha conversa entre Caín e o seu irmán Abel, que veu a Madrid para asistir á voda, e dáse conta de quen é en realidade o pai do fillo que espera a súa filla Aisha é Abel, sufrindo entón unha crise que o deixa en coma ingresado no hospital.

Ó pouco tempo péchanllas o restaurante por falta de cumprimento de normas de seguridade e hixiene, e Caín decide facer reformas para relanzar o negocio. Caín abandona o seu posto na carnicería na que traballaba e dedica todos os seus esforzos ó novo restaurante que reformou co diñeiro procedente dun préstamo avalado polo piso do cal son propietarios tanto el como o seu irmán Abel.

Pouco tempo despois, Shakir, o pai de Aisha sae do coma e recupérase lentamente, aceptando a situación. Finalmente Caín casa con Aisha.

Gustoume moito a película porque aborda conflitos derivados da distinta confesión relixiosa da familia de Aisha que procede de Bangladesh que finalmente vanse resolvendo, cando prevalecen as boas intencións que lle dan un final feliz á historia.

NON HAI MISERICORDIA

Xelis de Toro

JUAN SALVADOR PÉREZ PUIG

1º BAC. C

O libro consta de unha serie de relatos no que varios contortulios dialogan nun programa radiofónico sobre o tema da violencia. Neste programa participan unha serie de persoas para tratar dito tema: Un sociólogo, un teólogo, un psicólogo e un asistente social. Cada participante expón as súas opiniós acerca do tema. No programa coméntanse os contos do escritor Ricardo Terco, relacionados entre si. O libro está dividido en cinco relatos que ilustran perfectamente os males do noso tempo: A delincuencia, as drogas, o alcohol, a violencia, etc. A economía familiar é un dos motores das historias.

Pareceume un libro realmente interesante porque podemos atopar nel os temas da vida cotiá na que moitas familias loitan por saír adiante. O libro está moi ben narrado polo que segundo o vas lendo, engaiolache más e más.

IRENE CID TOVAR

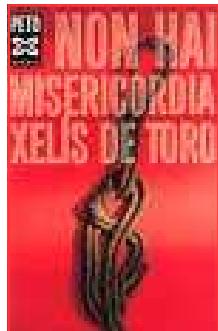
1º BAC. A

O libro en xeral gustoame moito. Hai momentos verdadeiramente tristes nos que se te encolle o corazón, pero están moi ben redactados e conseguén que sintas como que estás nese intre alí e que sentes o que o protagonista está sentindo. En resumo, consegue que te metas no libro e na historia. As partes de SINTONÍA son moi interesantes, pois establecen a conclusión á que o escritor nos quere facer chegar coas súas narracións.

SILVIA RODRÍGUEZ BREA

1º BAC. B

Pareceume moi interesante o tema tratado no programa, xa que é un tema que se pode aplicar a calquera época. Gustoume o modo de enlazar todos os relatos e o feito de estar relacionados. En resumo, este é un libro que recomendo a todo o mundo, pero a partir de certa idade. Aínda que hai algo que me estrañou no libro, que é a forma de escribir algúns dos diálogos, é dicir, sen guións e todo seguido, de forma que hai que irse imaxinando que é o que fala.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

IRMÁN DO VENTO

Manuel Lourenzo

Editorial: Xerais

Irmán do vento é unha novela de aventuras, na que empregando dous narradores, un que introduce a acción e outro que é o protagonista, conta o que lle acontece a Khaled, un rapaz iraquí no medio da recente guerra. A acción transcorre, pois, en dous tempos; no primeiro un dos narradores dá conta de como o protagonista da historia entra na súa vida, e tempo despois se reencontra con el, para darlle a súa voz e relatar as condicións de vida do seu pobo en tempos de guerra. A novela reflicte cómo a infancia, o sector máis inocente da sociedade, vive un conflicto bélico e sofre as súas consecuencias más duras, sen ser consciente das causas nin das circunstancias nas que se desenvolve.

THE CORUNNA BOATS

Xelis de Toro

Editorial: Xerais

Cando Robin Donegan espertou en terras leonesas e viu aquela cantimplora do seu pai arredor do seu pescoco zo comprendeu que fora abandonado polo exército inglés de Sir John Moore que, perseguido polas tropas francesas, iniciaba a súa retirada camiño do porto da Coruña. Dende entón este afouto inglesíño de trece anos emprenderá unha longa viaxe na procura de "The Corunna boats" na que contará coa axuda, a protección e a amizade da familia do xitano Marcial. Unha viaxe na que coñecerá as penurias e os horrores daquela guerra da francesada, librada en Galicia hai case douscentos anos, e na que ao seu remate deberá escoller a rota que oriente a súa vida. Xelís de Toro ofrece unha novela de trasfondo histórico, de indubidable carácter iniciático, dirixida ao público xuvenil, onde se abordan os grandes temas e cuestións que interrogan aos mozos de todos os tempos: o amor, a amizade, a familia, o mellor camiño para dirixir a súa vida.

ILLA SOIDADE

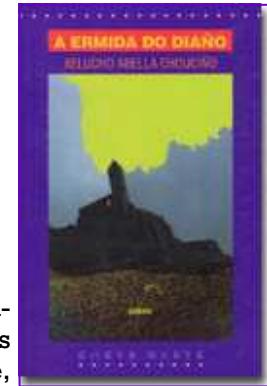
An Alfaya

Editorial: Xerais

Relata a historia de Lucía quen, nunha viaxe

en tren cando vai iniciar os estudos de xornalismo, vai rememorando a súa relación con Soa, unha esmoleira a que coñeceu cando pretendía deter unha vaga de insolidariedade cos indixentes que se produce no seu barrio.

"Illa Soidade é unha novela iniciática na que a personalidade da protagonista, Lucía, evoluciona grazas ao contacto con Soa, que nos descobre unha vida marcada pola paixón e a soildade, con reflexións sobre a autonomía persoal e o respecto polo diferente. A obra retrata a indixencia, afastándose de tópicos e concedéndolle voz a persoas que teñen o seu propio espazo nunha sociedade que habitualmente as silencia. Cada unha delas é unha illa chea de historias nas que raras veces somos quen de introducirnos".

A ERMIDA DO DIAÑO

Xelucho Abella Chouciño:

Editorial: Galaxia

O medo, a morte, o paranormal e o misterio son algúns dos elementos que contén este volume, ao longo dos relatos que recolle.

En "A ermida do diaño" cóntase o sucedido a un mestre que chega a unha vila mariñeira e que, logo de oír falar da ermida de Santa Catarina, a ermida do diaño como lle chamaba o vello borracho Toxomanso, achégase a ela para coñecer o misterio que garda. Isto dá lugar a unha serie de sucesos estranhos que o converterán no santeiro da ermida.

En "A balandra do esqueleto" nárrase a dura loita iniciada por un mariñeiro contra a morte, que tiña unha cita con el. Acompañan este relato o "Apéndice un", no que se dá conta de que o desenlace final desta historia está tomado dunha lenda árabe; o "Apéndice dous", no que, por medio do debuxo, se mostran as diferentes partes dunha lancha de vela; e un "Apéndice tres", onde se recolle vocabulario marítimo perdido.

En "Perdido" relátase o pesadelo dun home que soña coa súa propia morte ao ser atacado por un can. O son do despertador rescátao do seu medo.

En "A noite do Samaín" preséntase a historia de Penélope e Carlos, dous namorados, que só se ven cada cen anos na noite máxica de Tódolos Santos, tamén chamada "a noite do Samaín".

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

O TREVO DA SORTE

Medos Romero

Editorial: Baía Narrativa

Dá título a un conxunto de 27 relatos organizados en dúas partes, que parecen incidir –non por casualidade– nun tempo pasado en un tempo más actual. Visión dunha historia, aparentemente superada, que se repite con idénticas ou similares circunstancias no presente.

MORGÚN

Suso de Toro

Editorial: Xerais

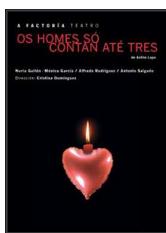

Nunha época mítica e brumosa, na que heroes e homes están marcados pola maxia e o destino, o rei Brath morre asasinado e o cruel usurpador Corrub ocupa o trono. Mais a profecía vaise cumplir: O que morreu a traición, volverá polo mar..... Morgún o impresionante guerreiro que é en parte muller, en parte home e en parte lobo, regresará para recuperar o que lle corresponde.

OS HOMES SÓ CONTAN ATÉ TRES

Antón Lopo

Editorial: Xerais

Os homes só contan até tres conta a historia de Luísa e Helena, dúas irmás que conviven xuntas nun apartamento e que manteñen unha relación na que se "fala do poder que unha irmá chega a exercer sobre outra e como esta o asume", segundo as palabras da propia directora. Luísa é autora e directora teatral de éxito, independente e segura de si mesma, mentre que Helena é a que se encarga da limpeza e da casa, ademais de escribir cousas que ninguén le.

A obra de Lopo reflicte unha perfecta harmonía entre as dúas irmás, cada unha asuma o seu rol e é feliz, pero todo racha cando aparece nas súas vidas Nico, un actor do que Luísa se namora e ao que convida a vivir con elas, e de quen se namora el é, precisamente, de Helena.

CONTOS E POEMAS PARA UN MES CALQUERA

Jordi Sierra I Fabra,

Antonio García Teijeiro

Editorial: Planeta-Oxford

Contos e poemas para un mes calquera é a feliz unión de narrativa e poesía: 31 contos e 31 poemas cheos de fantasía cos que viaxar polo máis insólito dos universos: o da palabra e os sentimientos.

Texto onde encontramos a fusión de dous xéneros literarios (narrativa e poesía) unidos baixo unha mesma realidade e cun mesmo obxectivo.

SETNA O EXIPCIÓN

Milagros Oya

Editorial: Everest

Fernando recibe a visita de Setna o exipcio nos seus soños. A súa presencia chega a se converter nunha obsesión da que non poderá fuxir facilmente. Un encontro inesperado e as reunións con María dos contos son as pistas que deberá seguir para descubrir quén é o protagonista do seu pesadelo. A medio camiño entre os relatos de Poe e a narración de misterio actual, Setna o exipcio introdúcenos nunha dimensión descoñecida que alimentará a nosa intriga ata o final.

A ESCURA LUZ DO TÍBER

Lola Gándara

Editorial: Periscopio. Rodeira

Me parece que es un libro imprescindible en casa para poder leer en cualquier momento. Es entretenido, ameno y narra una historia preciosa de una adolescente en la urbe romana. Te traslada un reflejo inusual de la vida cotidiana en la Roma imperial, con una historia común a muchas adolescentes pero en un contexto interesante.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

DIARIO DO IMPOSTOR

Héctor Carré

Editorial: Narrativa. Xerais

Onofre García é un rapaz que se resiste a deixar de ser adolescente. Traballa nunha empresa de informática e un día, intentando impresionar a unha moza, asegura que é director de cine. O incidente provoca un cambio radical na súa vida, porque a moza resulta ser produtora cinematográfica e Onofre recibe unha oferta para dirixir unha película. Sen pensalo dúas veces, acepta e comeza a vivir como un impostor, tratando de aprender, en directo, os segredos da pantalla. Para saír airoso vese obrigado a disimular e enfrentarse a produtores, guionistas, axudantes de fotografía, actores, montadores, músicos, etc. Diario do impostor é unha novela trepidante que oscila entre a intriga e a comicidade, e ofrece un repaso do mundo do cine e a gravación dunha película desde os ollos dun neófito que aprende, a golpes, as leccións más importantes.

LUAR NO INFERNO

Miguel Anxo Fernández

Editorial: Galaxia

Frank Soutelo, detective californiano de pais galegos, volve en "Luar no inferno" aos ambientes cinematográficos para tentar descubrir unha trama negra na que se mesturan os magnates de Hollywood, o tráfico de mulleres na fronteira mexicana e as snuff movies, películas ilegais realizadas con violencia real. Miguel Anxo Fernández (O Carballiño, 1955) aborda con orixinalidade o xénero policial para recrear, con humor e ironía, o mundo das películas de detectives e a súa engaioladora e apaixonante maneira de contar historias.

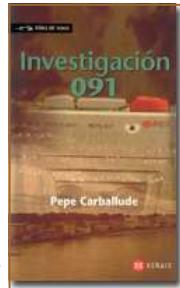

INVESTIGACIÓN 091

Pepe Carballude

Editorial: Xerais

O tráfico e consumo de drogas en Areal do Conde, suposta vila das Rías Baixas, centran a acción desta novela, que se desenvolve en torno a tres

protagonistas: Xavier, alumno de instituto enfermo de hepatite; Manolo Longueira, profesor de inglés que resulta ser un policía e Rosa, telefonista que recaba información para unha reportaxe na revista "Pulso Semanal", na que lle gustaría traballar.

A aparición do cadáver dunha nena de dez anos, víctima dun axuste de contas pola morte dun capo do contrabando, e o secuestro de Cachi, un camelo do instituto, por un problema de pagos, mobilizan a policía. Aparecen pintadas no instituto, o pai de Xavier recibe ameazas telefónicas por unha colaboración xornalística denunciando a situación, a xove Ana sofre unha malleirata... Pero a policía consegue gravacións incriminadoras de reunións entre as forzas vivas locais e os Geos obtén as probas definitivas para deter aos xefes da rede mafiosa.

Ademais, Manolo e Rosa van rematar en voda a súa relación. E ela dispone a escribir un libro, para o que está recollendo información: esta información.

EL CASO DEL GRITO EN LA SALA DE PROFESORES

Joachim Friedrich

Editorial: Edebe

Charly, Estefi, Rabanito, Fede y su perro Precioso han decidido dedicar su ingenio y perspicacia a la investigación policial. Cada uno con su inconfundible estilo, observan cualquier indicio de que algo no acaba de funcionar y sacan sus conclusiones. Viven casos llenos de divertidas peripecias y sorprendentes finales, con miles de seguidores en todo el mundo.

Con la llegada de un nuevo bedel al colegio, comienza otro caso para Charly & Company... Eso es lo que piensa Charly cuando empiezan a ocurrir sucesos extraños en el colegio...

LOS LUNES, POESÍA

Juan Carlos Sierra

Editorial: Hiparión

Este libro es el fruto de un profesor con alma de lector y que ha pensado mil veces cómo contagiar la emoción que él mismo siente a la lectura, el deslumbramiento que sufre y disfruta al envolverse en los versos de un poema.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

PROHIBIDO TENER CATORCE AÑOS

R. Santiago y J. Olmo

Editorial: Edebe

Iván tiene un problema: acaba de cumplir catorce años. Aunque no lo parezca, puede ser un problema bastante grande. Cuando tienes catorce años, a veces las cosas se tuercen un poco. Un día Iván se encuentra a la novia de su mejor amigo besando a otro. Luego las cosas se tuercen un poco más y también se encuentra a la chica de sus sueños besando a otro. Cuando uno tiene catorce años, parece que las chicas solamente besan a otros.

LAS LÁGRIMAS DE SHIVA

César Mallorquí

Editorial: Edebe

En cierta ocasión, hace ya mucho tiempo, vi un fantasma. Sí, un espejismo, una aparición, un espíritu; podemos llamarlo como queramos, el caso es que lo vi. Ocurrió el mismo año en que el hombre llegó a la Luna y, aunque hubo momentos en los que pasé miedo, esta historia no es una novela de terror. Todo comenzó con el misterio de un objeto muy valioso que estuvo perdido durante siete décadas: Las lágrimas de Shiva.

JAQUE A BORGIA

Natalia Demidoff

Editorial: Edebe

Jaque a Borgia es una magnífica novela de acción, enmarcada en la península italiana de finales del siglo XV; período en el que un mosaico amplio de territorios se mantenía en constantes luchas políticas y económicas. Las maquiavélicas intrigas de César Borgia, respaldadas por la figura de su padre el papa Alejandro VI, llevarán a nuestro protagonista, el joven y apuesto Enrico d'Ambrosio, a vivir arriesgadas aventuras de las que, afortunadamente, saldrá airosa.

LA SOGA DEL MUERTO

Blanca Álvarez

Editorial: Edebe

Para no sufrir más desengaños, Carola vive encerrada en un mundo sin afectos, prefabricado por ella misma. Sin embargo, un hecho brutal, el asesinato de su hermano, le hará replantearse su postura ante la vida y la conducirá a una aventura trepidante con no pocos peligros..

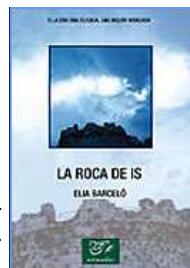

LA ROCA DE IS

Elia Barceló

Editorial: Edebe

Una expedición arqueológica de siglo XXI. Un poblado vikingo del siglo IX. Más de mil años de separación entre ambos mundos y, sin embargo, hay un nexo que los une. Ésta es la historia de dos mujeres cuyos destinos se cruzan a pesar de los años que las separan. Porque tal vez sólo hay una forma de contar la historia de las mujeres que, acusadas de brujas o de visionarias, han construido nuestro mundo y han velado por la vida.

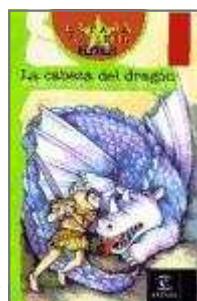

CABEZA DE DRAGÓN

Val-Inclán

Editorial: Espasa Juvenil

Los hijos del rey Manguián juegan en el patio de armas a la pelota y ésta cae en el torreón donde se encuentra preso, por orden del rey, un duende. De los tres hermanos, el príncipe Verdeman es el único que cumple la palabra que los tres dan al duende: para conseguir la pelota tendrán que liberarle del torreón consiguiendo la llave que tiene su madre, la reina. Cuando el rey se entera de que el duende ha sido liberado, pide que se encuentre a la persona que lo hizo para que reciba como castigo la muerte. Verdeman decide abandonar el castillo porque sabe que sus hermanos van a delatarlo.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

KING, UNA HISTORIA DE LA CALLE

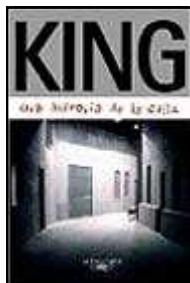
John Berger

Editorial: Alfaguara

Cuando me hablaron de esta novela, y me dijeron que el personaje que narra la historia era un perro, la idea no me atrajo. Pero con tan solo comenzar a leer, ya desde la primera página, me di cuenta que no me encontraba ante cualquier libro.

Su autor acertó de pleno al elegir a King como guía en esta historia. Solo él, es capaz de mostrarnos una historia de "vagabundos", "los sin techos", o como quiera llamárseles.

Si el lector es de los que pasan de largo ante una de estas personas cuando las ve en las calles, con la lectura de esta novela, quizás la próxima vez, se detenga y perciba algo que antes desconocía. Pero ésta no es una historia concienciadora ni moralista, nada que ver. Es solo una muestra de aquello que nos rodea y que solemos negarnos a ver. Una muestra llena de sensibilidad, inteligencia, crudeza...y tantas otras cosas diseccionadas, descritas, analizadas... como solo los grandes escritores saben hacer.

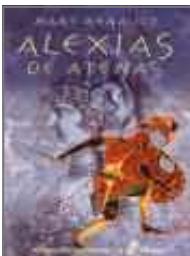
ALEXIAS DE ATENAS

Mary Renault

Editorial: Edhasa

El momento de máximo esplendor de Atenas, el siglo de Pericles, empieza a desvanecerse, y Alexias, prototipo del joven ateniense de su tiempo, se convierte en testigo de unos acontecimientos que desembocarán en la guerra del Peloponesio.

Con un estilo ágil y elegante, huyendo de la retórica ampulosa, Mary Renault nos ofrece en esta novela una amplia panorámica de los orígenes y las causas de la decadencia de la civilización helénica (un proceso en el que personajes como Sócrates, Jenofonte, Alcibíades o Platón también desempeñaron un importante papel) y al mismo tiempo una soberbia recreación de la vida cotidiana en la Grecia del siglo y a.C. Un emotivo canto a la amistad y el amor entre jóvenes guerreros, agridulce como el último vino que se comparte antes de entrar en combate.

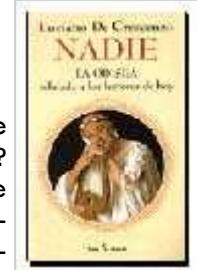

NINGUÉN, A ODISEA RELATADA AOS LECTORES DE HOXE

Luciano de Crescenzo

Editorial: Seix Barral

¿Qué facían os ricos despois de cear, no século oitavo antes de Cristo? Escoitaban a un cantor, posiblemente cego, que a cambio de comida ou dalgún presente contaba historias de guerras, de deusas e mulleres namoradas, de feitizos, de viaxes por terra e por mar. As más fermosas tiñan por protagonista a Ulises, chamado entón Odiseo. Luciano De Crescenzo quixo devolvernos este antigo pracer, traducindo a súa maneira nunha lingua moderna A Odisea, o grande poema homérico dedicado ás aventuras de Ulises. Ler este libro é como tomar asento nunha sala onde a voz dun rapsodo fálanos da morbosa Calipso, do novo Telémaco, da fermosa Nausica, do cabalo de Troia, do cíclope Polifemo a quen Ulises enganou dicindolle que se chamaba Nadie, e de todo o demais. A última parte, titulada Contra Ulises, recolle historias que non aparecen na Odisea pero que os gregos antigos contaban con maligno pracer e nas que o heroe de Itaca queda sempre en mal lugar

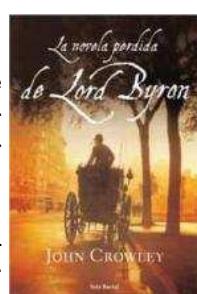

A NOVELA PERDIDA DE LORD BYRON

John Crowley

Editorial: Seix Barral

Nunha tormentosa noite de 1816, Mary Shelley e Lord Byron enfrentáronse ao desafío de escribir a mellor historia de medo. Como resultado, Mary Shelley creou a Frankenstein, mentres que Lord Byron cejó no seu empeño e abandonou o relato, consolidando toda a súa producción literaria nunha extraordinaria obra poética. Pero ¿e se non rematase?

Hoxe, séculos máis tarde, unha historiadora atopa documentos que demostran que o mítico autor romántico chegou a escribir a novela, titulada A terra do ocaso e que o manuscrito foi salvado da destrución e cifrado nun misterioso código pola súa filla.

Literatura e matemáticas danse a man nunha investigación apaixonante para descifrar a obra perdida de Lord Byron, nun acto de suplantación literaria sen precedentes. John Crowley tece unha complexa historia de traizóns, misterios e vinganza. A novela perdida de Lord Byron é unha sorprendente narración capaz de transportarnos dunha época a outra, unha lectura que atrapa ata o final.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

HAI ALGO QUE COMA AVESPAS

Mick ou 'Hare

Editorial: RBA Libros

-Canto tempo podo vivir a base de cervexa?

-Por que a xente ten cell?

Enxeñosas, esotéricas, imaxinativas, inquietantes ás veces e sempre inesperadas, as preguntas e respostas dos lectores da popular columna A Última Palabro da revista New Scientist son infinitamente fascinantes.

Os espiñentos enigmas da vida cotiá continúan obtendo todas as semanas explicacións sabias, estrañas e mesmo estrambóticas procedentes de todo o mundo.

Hai algo que coma avespas? reúne o mellor da colleita. Chispeante de intelixencia, coñecemento e curiosidade científica, esta deliciosa antoloxía resultará irresistible para todos os que teñan interese polo mundo que os rodea

O libro é unha recompilación de preguntas (coas súas respostas) dos lectores á revista "New Scientist", e son preguntas ao máis puro estilo CPI (Curioso Pero Inútil), como por exemplo:

Como podo converterme nun fósil? ¿Por que a xente ten cell?, ou a famosa por estes lares: ¿Doe a decapitación?

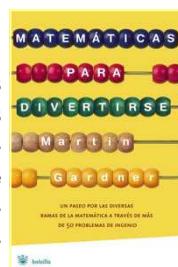

MATEMÁTICAS PARA DIVERTIRSE

Martín Gardner

Editorial: RBA

Las matemáticas, especialmente las matemáticas recreativas (planteadas como problemas de ingenio o directamente como juegos) son una fuente de diversión y de creatividad, individualmente o en grupo. Por suerte, escritores como Martin Gardner han dedicado impagables esfuerzos a hacernoslo comprender, y de la mejor manera posible: ofreciéndonos pequeñas joyas como este libro, lleno de acertijos fáciles y difíciles, cuya única condición para enfrentarlos es no rendirse nunca, pensar que siempre se puede hallar la solución.

OS PREMIOS IG NOBEL: CANDO A CIENCIA FAI RIR

Marc Abrahams

Edicións B

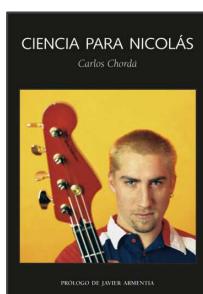
¿Sabía vostede os millóns que se invisten todos os anos en investigacións desatinadas en todos os campos científicos imaxinables? Os Premios IG Nobel son unha divertidísima parodia dos premios Nobel que celebra todo o insólito, absurdo e risible da ciencia moderna. Un libro para pasalo en grande.. e logo pensar.

Os premios IG Nobel son unha parodia dos premios Nobel que celebra todo o insólito absurdo e ridículo dalgunhas investigacións científicas. No libro presentanse algunas investigacións dedicadas, por exemplo, a estudar o efecto do Prozac sobre as ameixas, a deseñar calzóns que eliminan gases fétidos ou analizar a relación entre o tamaño do pé e a lonxitude do pene.

CIENCIA PARA NICOLAS

Carlos Chorda

Editorial: LAETOLI

Un convite ao marabiloso mundo da ciencia, unha viaxe ao mundo científico nun vehículo marabiloso: a paixón dun home pola súa profesión, pola súa dedicación e polo seu labor para coa ciencia.

Nicolás é calquera persoa que teña curiosidade polo coñecemento en si mesmo. Non fai falta que sexa científico, posto que de espertar o interese do lector xa se encarga Carlos Chordá, o autor de *Ciencia para Nicolás*.

Neste libro dirixido a un suposto alumno, Chordá conta que é iso chamado ciencia cunha visión ampla e integradora, que abrangue diversas facetas da protagonista non só do libro, senón tamén da nosa vida cotiá, áinda que no día a día non sexamos conscientes diso. Non se trata dunha enciclopedia do saber científico senón más ben dun manual que incita a querer coñecer más provendo os útiles necesarios.

Define como se chega a producir coñecemento en ciencia e ensina a discernir entre o que é e o que non é ese coñecemento.

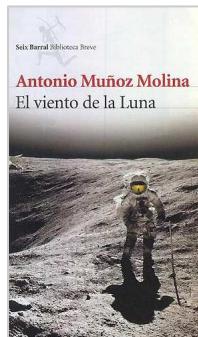
RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

O VENTO DA LÚA

Antonio Muñoz Molina

Editorial: Seix Barral

Neste libro o autor recupera os seus recordos de comezo da adolescencia no verán no que o home pisou por primeira vez a Lúa. É un libro no que hai bastante ciencia e móstranos como a ciencia axuda, en parte, ao desenvolvemento persoal do autor e a conformar a súa visión do mundo. Por outra banda, móstrase a confrontación entre o saber cotián e popular e o saber científico ao que pouco a pouco se vai aproximando o protagonista. É un libro con ritmo cativador, prosa de gran calidade e unha mensaxe moral de fondo. Non esquezamos nunca aqueles plúmbeos anos da España franquista nos que case todo era penurias...

Para os que prefiran algo máis curto e de fácil lectura, podedes elixir entre algúns dos seguintes.

EL MERCADO Y LA GLOBALIZACIÓN

José Luis Sampedro Escolar

Editorial: Destino

EL PATITO FEO SE VA A TRABAJAR

Mette Norgaard

LA BUENA SUERTE

Alex Rovira Celma e Fernando Trías de Bes

Editorial: Urano

Aínda que non aborda temas económicos, os seus autores son dous economistas que conseguiron que este fermoso relato, que "mostra un camiño e proporciona unha esperanza", dese a volta ó mundo. Se preferedes un relato sobre o mundo da empresa de este mesmo autor, podedes ler "El Vendedor de Tiempo" de Fernando Trías de Bes.

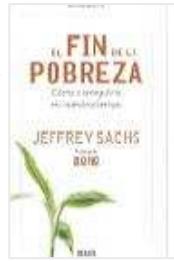

EL FIN DE LA POBREZA: CÓMO CONSEGUIRLO EN NUESTRO TIEMPO

Jeffrey D. Sachs

Editorial: DEBATE

Aínda que o libro é moi extenso, a súa estructura en 18 capítulos, permite elixir aqueles que a ti máis interese che esperten. Algunos dos títulos que podes atopar son: Solucións sobre o terreo para erradicar a pobreza, Que investimentos hai que realizar para erradicar a pobreza, Un pacto global para acabar coa pobreza, ...

E por suposto, para seguir os temas de actualidade económica, non esquezades botar unha ollada ás páginas de Economía na prensa diaria, ou ben, ler algún diario de prensa económica.

Tamén podedes atopar moitas revistas con artigos moi interesantes. Desde este curso, por exemplo, tedes á vosa disposición a REVISTA "EMPRENDEDORES" na Biblioteca.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

RECURSOS HUMANOS

Título Orixinal: Ressources humaines.

Dirección: Laurent Cantet.

Producción: Francia (1999).

Intérpretes: Jalil Lespert, Jean-Claude Vallod, Chantal Barrei, Véronique de Pandelaere, Michel Begnoux. Duración: 99 minutos. Cor.

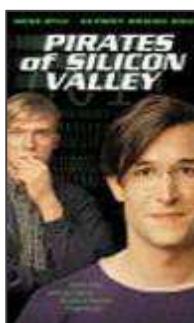
O filme reflicte as características do sistema económico actual, orientado á flexibilización. Fabrícase a medida que a demanda o reclama, en lugar de contar cun stock acumulado de mercadorías. Ao mesmo tempo, moitos traballadores vólvense prescindibles como consecuencia do progreso tecnolóxico. Sen enmascarar o seu posicionamento ideolóxico, a película retrata con discreción as posturas dos que componen o aparato produtivo globalizado (empresarios, sindicatos e traballadores). Interveñen actores non profesionais os que interpretan os roles que desempeñan na súa vida cotiá, sendo Jalil Lespert (o novo Frank), o único profesional da repartición. Expoñente do novo cinema social francés, *Recursos humanos* tivo unha moi boa acollida e obtivo numerosos premios en festivais cinematográficos de Francia, Inglaterra, Arxentina e España (San Sebastián).

PIRATAS DE SILICON VALLEY

Título Orixinal: The Pirates of Silicon Valley.

Dirección: Martyn Burke. Producción: EE.UU. (1999). Intérpretes: Noah Wyle, Anthony Michael Hall, Joey Slotnick.

Duración: 95 minutos. Cor.

A película, baseada en feitos históricos, presenta o desenvolvemento da industria dos ordenadores persoais. Steve Jobs e un amigo fabrican un ordenador nun garaxe, áinda que o proxecto se atopa coa indiferenza das grandes compañías. A obtención de financiamento permite a creación de Apple que será quen fabrique os ordenadores e progresará de forma moi rápida grazas ao ordenador Macintosh. Mientra tanto, Bill Gates crea a compañía Microsoft para proporcionar sistemas operativos aos fabricantes de ordenadores, áinda que o curioso é que vende algo que áinda non ten. Entusiasmado co Macintosh, Gates consigue unha alianza con Apple que a próstrea servirá para fabricar un producto case idéntico e esmagar a competencia.

TEMPOS MODERNOS

Título Orixinal: Modern times.

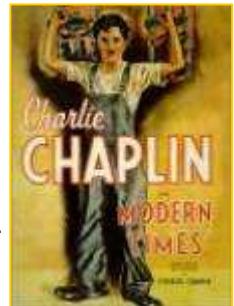
Dirección: Charles Chaplin.

Producción: EE.UU. (1936).

Guión: Ch. Chaplin.

Intérpretes: Chaplin, Paulette Godard, Henrio Bergman.

Duración: 83 minutos. B/N.

Este filme, realizado en 1936, describe unha época de inestabilidade económica e social. É unha obra de denuncia centrada esencialmente nas consecuencias para o ser humano da implantación do maquinismo taylorista nos medios de producción. Utilizando inesquecibles gags humorísticos leva a cabo unha observación aguda do crack de 1929, cos seus conflictos sociais e a crise económica posterior, precursora do ascenso dos fascismos europeos.

QUÉ BELO É VIVIR

Título orixinal: It's a wonderful life.

Dirección: Frank Capra.

Producción: EE.UU. (1946).

Intérpretes: James Stewart, Donna Reed, Lionel Barrymore, Thomas Mitchell, Ward Bond, Henrio Travers.

Duración: 128 minutos. B/N.

Película deliciosa e repleta de valores. Contando con actores de primeira categoría, ofrece unha historia que mostra a importancia que ten dala os demás. É optimista, divertida, moi humana e dende logo esperanzadora. Como en moitos dos films deste director, áinda que aquí de forma moi brillante, Capra adoutrínanos sobre os verdadeiros valores humanos que, lonxe do diñeiro, prestixio ou poder, son ofrecerse aos demás, axudar, comprender, ... É moi significativa a secuencia que mostra as distintas formulacións<A[formulacións|presentacións]> que manteñen Potter (o ambicioso magnate) e Bailey (o protagonista) para dirixir o negocio financeiro-inmobiliario, así como a dedicatoria do anxo no libro: *Ninguén fracasa se ten amigos*.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

CASABLANCA

Director: Michael Curtiz

Reparto: Humphrey Bogart, Peter Lorre, Ingrid Bergman, Claude Rains, Paul Henreid, Conrad Veidt,

Año: 1942

País: EEUU

Casablanca, una ciudad de fácil acceso pero casi imposible de abandonar, especialmente si tu nombre se encuentra en la lista de los hombres más perseguidos por los nazis. El principal objetivo de los invasores es el líder checo y héroe de la resistencia Victor Laszlo (Paul Henreid), cuya única esperanza es Rick Blaine (Humphrey Bogart), el propietario de "Rick's Café", un hombre que no arriesga su vida por nadie, excepto por Ilsa (Ingrid Bergman). Ambos encarnan a unos antiguos amantes que vuelven a unirse brevemente en el caos de la guerra. Cuando Ilsa se ofrece a cambio de un visado que consiga sacar a Laszlo del país, Rick deberá elegir entre su propia felicidad o el idealismo y las numerosas vidas que podrían salvarse.

LA FIERA DE MI NIÑA

Director: Howard Hawks

Intérpretes: Gary Grant, Katharine Hepburn, Charles Ruggles, May Robson

Guión: Dudley Nichols, Hagar Wilde

Año: 1938

La fiera de mi niña (*Bringing up Baby*) narra la historia de un científico tímido e dedicado por completo a su trabajo, David Huxley, que está a punto de terminar la reconstrucción del esqueleto de un brontosaurio. Por circunstancias diversas conoce a Susan Vance, una caótica pero deliciosa muchacha que acaba enamorándose de él, después de involucrarle en infinidad de líos y situaciones curiosas como la de cuidar a su leopardo Baby por ejemplo..

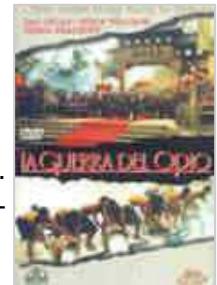
El ritmo de la película es trepidante y alocado gracias al excelente guión de Dudley Nichols, que al año siguiente trabajaría junto a Ford en La diligencia. Pero sobre todo destacan las interpretaciones de los dos protagonistas —Cary Grant y Katharine Hepburn—, sencillamente magistrales. En concreto Hepburn borda uno de los mejores papeles de su carrera cinematográfica. La pareja repetiría a las órdenes de Cukor en *Historias de Filadelfia* (1940) dos años después. Entre los actores del reparto destacan nombres como el de Barry Fitzgerald o el aún desconocido Ward Bond.

A GUERRA DO OPIO

Título Orixinal: *The Opium War*.

Dirección: Xie Jin. Producción: China. (2000). Intérpretes: Vao Guoan, Lin Lian-kun, Simon Williams, Debra Beaumont.

Duración: 106 minutos. Cor

O filme, que ten o atractivo inhabitual de presentar a historia dende o lado oriental, reflicte os intereses comerciais do século XIX. Mostra as aspiracións mercantís de Gran Bretaña en zonas tan afastadas como o mercado chinés, así como o respaldo militar co que as potencias apoian o liberalismo económico. Apréciase como o comercio do opio, actividade ilegal en occidente, motiva o envío de tropas. A superioridade militar británica permite o asentamento imperialista en Hong-Kong (1842) e a apertura ao comercio inglés de cinco ciudades. No desenvolvemento dos acontecimentos, nin o inconsiguiente e voluble emperador chinés nin a ambiciosa reina Victoria saen ben parados.

EL HOMBRE TRANQUILO

Director: John Ford

Intérpretes: John Wayne, Maureen O'Hara, Victor McLaglen, Barry Fitzgerald, Ward Bond

Guión: Frank Nugent

Año: 1952

Casi en su totalidad fue rodada en Irlanda, hogar de Maureen O'Hara y Barry Fitzgerald. El guión es una adaptación de Frank Nugent de una historia de Maurice Walsh titulada *Green Rushes*, y mereció la nominación al Oscar.

La riqueza visual de los verdes prados irlandeses, las cómicas charlas y canciones en la taberna, junto con el romanticismo de la historia la convierten en una obra maestra. No se trata de hazañas de caballería, ni de la valentía de un gran pistolero, sino de una sencilla historia acaecida en un pueblo perdido irlandés. También cabe destacar que gran parte del éxito recae en el tono bromista y de comedia y en los tintes nostálgicos del film. Resultó ser un proyecto difícil de financiar. Los grandes estudios lo rehuieron al no tratarse del tipo de *película-western* de Ford, y éste tuvo que acudir a uno pequeño, la *Republic Pictures*.

RECOMENDACIÓN PARA O VERÁN

WALL STREET

Título Orixinal: *Wall Street*.
Dirección: Oliver Stone.
Producción: EE.UU. (1987).
Intérpretes: Michael Douglas, Daryl Hannah, Charlie e Martin Sheen.
Duración: 122 minutos. Cor.

A película ilustra aspectos ocultos, áinda que presumibles, do mundo das altas finanzas. Constitúe unha denuncia da especulación financeira desenfreada e da información privilexiada, pancas nas que se adoitan apoiar os grandes e rápidos beneficios bolsistas. A ausencia de banda sonora na maior parte da metraxe e outros efectos como o seu comezo nunha fermosa mañá de Manhattan, conseguén unha atmosfera documental. A trama mostra o alto custo que para un executivo impaciente e ansioso de triunfo ten o éxito profesional e económico. Un dos momentos más interesantes prodúcense cando o seu pai, dille: "Sae e produce algo en vez de facer o diñeiro comprando e vendendo xente". Oscar de interpretación a Michael Douglas (Gecko).

OS LUNS AO SOL

Produción: España (2002).
Dirección: Fernando León de Aranoa.
Intérpretes: Javier Bardem, Luis Tosar, José Ángel Egido, Neve de Medina, Enrique Villén.
Duración: 113 min. Color.

O director alcanza con esta obra, gañadora da Cuncha de Ouro en San Sebastián e seleccionada para competir polo Oscar ao mellor filme en lingua estranxeira, a súa consagración definitiva. Co estilo neorrealista e a preocupación social que o caracteriza, mantién aquí unha mirada más cálida sobre os seus personaxes e as súas desventuras. A película é unha crónica da situación laboral recente de moitas zonas industrializadas, coa perda de traballo industrial e o empeoramento das condicións laborais: "Os inmigrantes que venien a España a conseguir traballo, non están dispostos a embarcarse en cruzadas sindicalistas ou reivindicativas", conclúe un dos personaxes. Sobresaínte o papel de Javier Bardem na súa caracterización dun sindicalista desempregado, pícaro e rebelde que se resiste a abandonar os seus ideais.

ERIN BROCKOVICH

Título Orixinal: *Erin Brockovich*.
Dirección: Steven Soderbergh.
Producción: EE.UU. (2000).
Intérpretes: Julia Roberts, Albert Finney, Aaron Eckhart, Peter Coyote.
Duración: 130 minutos. Cor.

Dentro do esquema de películas sobre xuízos/descubrimientos de situacions ilegais, *Erin Brocovich* non formula unha acción concretada en violencia, persecucións ou ameazas aos fillos... A tensión é mais ben interna, ben resolta, presentando o esforzo dunha muller con dificultades económicas, independente e con principios que, deixando de lado a súa propia vida, porá todo o seu esforzo en resolver o caso. O guión baséase nun feito verídico que obligou ao pagamento dunha indemnización de 333 millóns de dólares, a maior conseguida en EE.UU. O perso do filme lévanos os actores guiados por unha destra dirección. Oscar a Julia Roberts pola súa interpretación.

O APARTAMENTO

Título Orixinal: *The Apartment*.
Dirección: Billy Wilder.
Producción: EE.UU. (1960).
Intérpretes: Jack Lemmon, Shirley McLaine, Fred MacMurray, Jack Kruschen, Ray Walston,
Duración: 125 minutos. B/N

A película é unha contundente crítica ao mundo laboral americano e á súa ética profesional. Vemos os xefes aproveitándose da súa situación de poder e obter, con propostas de ascenso, a chave do apartamento de Baxter para os seus encontros adulterinos. O propio Baxter non queda libre da devandita crítica. Trátase dun "trepa" cuxa pouca fortuna levanta as simpatías do espectador. Brillantemente escrita e fenominalmente interpretada esta comedia dramática foi considerada pola crítica da época como cínica e irreverente. Non obstante, foi o maior éxito artístico e comercial de Billy Wilder, gañando cinco Oscars de la Academia, entre eles o de mellor película, director e guión orixinal.

O CURRUNCHO DO ENXEÑO

2º Tanto se me sumas 8, como se me restas 2 ou me sumas 12 obtés sempre un número primo.

Quere dicir isto que eu son tamén un número primo? Si ou non?

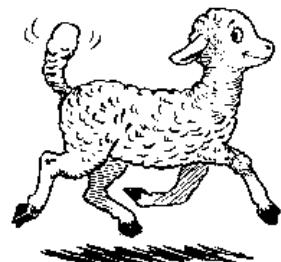
5º Preguntan a Ariadna: — Cantos anos tes? E ela contesta:

— Antonte tiña 19 e o ano próximo cumplirei 22. É isto posible?

As solucións no próximo boletín

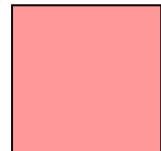
1º "Se sete cordeiros comen a herba de sete prados en sete días, dezasete cordeiros comerán a herba de dezasete prados en días."

Tes que completar a frase, estimado lector.

3º

O meu código bancario é un cadrado perfecto. Se a súa raíz se reducira nunha unidade, el mesmo o faría en 73. Bástache esta información para sacar diñeiro coa miña tarxeta de crédito?

4º Lulumba é un planeta cun mar inmenso e un só continente composto por sete nacións que son: Alcundia , Bolimia , Concolia , Desdelua, Estolia, Firnea e Galania.

Dúas destas nacións non teñen mar

- Firnea non é veciña de Galania nin de Concolia.
- Concolia non é veciña de Desdelua ninde Alcondeia.
- Alcundia non é veciña de Engolia nin de Galania.
- Bolimia ten ao menos dous praías.
- Desdelun e Engolia teñen a mesma cantidade de fronteiras. De quen é veciña Bolimia?

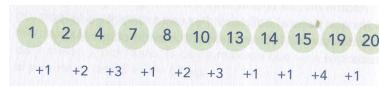
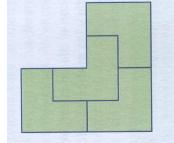
ACERTACHES ? SOLUCIÓNS BOLETÍN N° 12

1º Primeiro fillo: 3 cheas, 1 medio chea e 3 baleiras. Segundo fillo: 3 cheas, 1 medio chea e 3 baleiras. Terceiro fillo: 1 chea, 5 medio cheas e 1 baleira. **4º** Eu teño dúas pernas, así que me quedan cen patas para os animais. Polo tanto, hai vintecinco. Se todos foran dromedarios tería vintecinco corcovas. Como hai trinta e oito, iso significa que teño trece camelos e so doce dromedarios. **6º** Os dous camiños son igual de longos xa que as partes en que o camiño B baixa corresponde exactamente co camiño de baixada do traxecto A, e as partes no que camiño B se despraza horizontalmente correspóndense exactamente coa parte do camiño A que se despraza horizontalmente á escola. **3º** Consideremos as diferencias entre un elemento da sucesión e a seguinte: Podemos observar que o único elemento da sucesión que non cumple co criterio: + 1, +2, +3 é o número 15 que debería ser substituído polo 16 e así a sucesión tería sentido

5º

4	6
7	1
8	2
3	5

2º

Podes pre-
sentar as vosas
colaboracións,
nos recreos e
pola tarde na
biblioteca.

¡Ata o próximo
boletín!